

Z OBSAHU

Davis Cup	(6–8)
Turnaj mistrů	(9–11)
Turnaj mistryň	(12–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha Fiftýn	(I–XXVIII)
BJK Cup	(17–21)
Můj příběh: Alex de Minaur	(22–24)
Zajímavosti ze světa	(25–27)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Adamem Pavláskem	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 29. 11. 2024

**Na titulu: JANNIK SINNER OBHÁJIL
V TURÍNU SVOU POZICI JEDNIČKY**

Snímek: ATP.COM

35. ročník, prosinec 2024

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor

Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava **Studio**

Franklin, Praha 2. Tisk: **Triangl a.s.**, Beranových 65,

199 00 Praha, Letňany. Podávání novinových zásilek

povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha,

č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt

Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání

novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p.,

ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod
evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: predplatne@mailstep.cz

Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

Už čtvrt století vylétají k tenisovému nebi také Kanáří naděje, tenisové oblasti začaly v roce 1998 vyhlašovat mladé talenty, které by jednou mohly vstoupit na velké anketní kanáří jeviště. Už zavedená anketa symbolicky dostala v jednotlivých oblastech mladšího brášku – anketu Kanáří naděje pro nejlepší mladé tenisty a tenistky do 16 let. Tím se kanáří hejno rozšířilo...

Kdo si šel pro první trofej? Desátého ledna 1999, v reprezentačních místnostech plzeňského Prazdroje, u příležitosti party při Ecimex Cupu, halového mistrovství republiky mužů, ji přebírala Eva Birnerová z TK Slavia Pilsner Urquell. Za tři roky byla ve fedcupovém týmu, hrála s Benešovou čtyřhru proti Chorvatkám a o rok později v americkém Lovelu nastoupila s Bedáňovou proti hvězdné dvojici sester Williamsových... Kanáří naděje tehdy dokázaly, že umí ukázat na příští reprezentaci českého tenisu.

Iveta Benešová dostala trofej Kanáří naděje také v prvním ročníku, byla nejlepší v Severočeském kraji, hrála za TK Most, o rok později už zvedla nad hlavu pražskou trofej, v roce 1999 byla členkou I. ČLTK Praha. Stou trofej Kanáří naděje převzala při vyhlášení sedmého ročníku ankety v roce 2004 Kristýna Plíšková z I. ČLTK Praha, počet oceněných vstoupil brzy do páté stovky.

Barbora Strýcová byla mezi mladými jasně nejpilnější. Trofej Kanáří naděje získala v letech 1999, 2001 a 2002, vyhrála dvakrát za sebou juniorku Australian Open 2002 a 2003, ve finále roku 2002 porazila Marii Šarapovovou a na konci té sezony byla vyhlášena juniorskou mistryní světa. V roce 2019 kralovala anketě Zlatý kanár a naprosto zaslouženě. Byla v semifinále dvouhry ve Wimbledonu, spolu s Tchajwankou Hsieh Su-wej tam vyhrála čtyřhru. Ve stejném roce se v polovině července stala světovou jedničkou v deblu. Byla doslova dělníkem českého Fed Cupu, začala v roce 2002, v letech 2011 až 2018 vyhrála šest titulů.

A další příběh zarámovaný Wimbledonem? V roce 2006 byla Petra Kvitová na severní Moravě jednoznačnou favoritkou na trofej Kanáří naděje, převzala ji v salonku přerovského hotelu Jana, pak pospíchala do místní haly, kde za hodinu získala ve velké anketě Zlatý kanár titul Talent roku. Ale hlavně – za pět let vyhrála poprvé Wimbledon! V roce 2006 šestnáctiletá studentka druhého ročníku gymnázia v Bílovci se stala dvojnásobnou halovou mistryní republiky, dvě zlata si odvezla z Pardubické juniorky, získala kanárka i kanára. Do kanáří voliéry tehdy mladé tenistce chyběl jen Zlatý kanár, poprvé se dočkala v roce 2011, podruhé o tři roky později, na zlaté kanáří pódium ji vynesly dva vyhrané Wimbledonu. Z hlavní trofeje se radovala ještě v roce 2020.

Naše Kanáří naděje předával v roce 2009 i bývalý šéf světového tenisu a velký přítel českého Francesco Ricci Bitti. Stalo se tak v brněnském hotelu Holliday Inn, vzpomínal, že v roce 1978 odevzdal obdobné evropské ocenění v Přerově čtrnácti až osmnáctiletým chlapcům Andreji Čerkasovovi, Matsui Wilanderovi a Ivanu Lendlvi. V Brně Ricci Bitti dal Kanáří naději také Robertu Rumlerovi, ten se nakonec do velkého tenisu neprobil, na začátku května 2011 byl nejlépe na 688. místě ATP, dnes je trenérem v prostějovském klubu a sedává také na lavičce při zápasech Jakuba Menšíka.

Před deseti lety převzal trofej Kanáří naděje Jiří Lehečka, ocenily ho tenisové Severní Čechy. Řekl tehdy, že kus trofeje patří rodičům, že maminka byla atletickou vícebojařkou, tatínek kvalitním plavcem a dobře běhával půlku, že je Kanáří naděje také oceněním Dušana Hajátka, který ho trénoval

v Jablonci. O čem čtrnáctiletý Lehečka tehdy snil? Že jednou vyhraje Grand Slam. I on už byl na velkém kanáří jevišti, poprvé v roce 2021 získal trofej Nejlepší Čech a Postup na žebříčku ATP.

Už šestadvacet let přebírají nejlepší tenisté a tenistky České republiky trofeje z dílny skláře Zdeňka Kunsta ze Světlé nad Sázavou. Vždy je dělá s pocitem, že přinesou jejich majitelům nejen radost, ale že je povedou k další pracovitosti a některé třeba přivedou i k velkým tenisovým výsledkům. Ale hlavně, že je čeká dlouhá cesta a někdy je dobré, že si na začátku neuvědomují, jak bude složitá.

Anketní ceremoniály Kanáří nadějí mají vždy příjemné kouzlo, rodiče, babičky, dědečky, mladší a starší bráškové a sestry, všichni věděli, že ocenění jsou na začátku, při každé takové slavnostní chvíli se hodně nahlas děkuje všem, kteří mladé podporují, a hlavně – přivedli na tenisový dvorec! A co mnozí ani slyšet nechtějí? Pro naprostou většinu vynikajících českých hráčů a hráček byla trofej Kanáří naděje tou první, která jim jen na škvíрку otevřela dveře do velkého tenisu a naznačila, po jaké cestě se musí vydat. Ano, jen naznačila, protože na té cestě už musel jít každý sám a svému tenisu obětovat úplně všechno. Jak to ve většině případů vypadalo dál? Už se víc klopýtalo, někteří nevydrželi a zmizeli v tenisových kulisách. Mnozí nechtěli, většinou nic jiného nezbyvalo, konkurenční tenisová mašina je prostě bez litoosti semlela...

Určitě je třeba si připomenout, že i účast na anketním vyhlášení se stala v myslích některých tenistů a tenistek mnohdy prapodivnou kalkulací, nikdy se mi moc nelíbilo, když se kanáří trofeje ocitly v záři reflektorů anketní slávy v rukách dědečků a babiček, sester a bratrů, někdy trenérů či zastupujících klubových šéfů, ale jiná možnost prostě nebyla. Jen bych při této příležitosti tiše přidal, že i ty největší světové slávy a ceremoniály časem vyblednou, zůstanou ve strohých statistikách, ale domácí sláva se nezapomíná, je česká, naše tenisové dlaně prostě jinak tleskají... Zvednout trofej před těmi, kteří mě mají rádi, pomohli mi a byli se mnou ve chvílích nejtěžších, má podle mě větší cenu. Ano, i takhle se může přemýšlet o naší anketě.

Ale budme spravedliví, z každé ankety nakonec zbydou jen suché součty hlasů a všichni víme, že se každodenní tenisový život skládá z nekonečné dřiny, nezbytného zdraví a kusu sportovního štěstí. A určitě vítězné zvolání – hra, sada, zápas – není tou nejdůležitější větou v životě...

P. S. 1

Umíme si přiznat, že se nám něco podařilo? Mnohdy ne a určitě je falešně schovávat se za skromnost. Při kanáří tipování skoro všichni kapitáni, když vše nasvědčovalo, že půjdou se svým týmem na vítězné podium, většinou týmovou rubriku proškrtli. Jediná Petra Cetkovská, čtyři roky kapitánka trojnásobných čtrnáctiletých mistryň světa, vždy hrdě zvedla ruku. „Jen mi tam napište ty moje holky, jsou nejlepší na světě a jsem na ně moc hrdá,“ říká už čtvrtý rok. Má je za svým jménem v kanáří statistice i letos...

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

triangl

www.trianglprint.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu **Tenis**,
tel.: 241 442 398
T/Production, s r.o.,
e-mail: predplatne@mailstep.cz